వెలుగు నీడలు

కుమారి టి. వి. ఎల్. హేమలతాదేవి

వినాయకరావుగారు ఎక్కడికో హడావుడిగా బయల్దేరుతున్నారు.

"వస్తానుండండి. భోజనంచేసి వెళ్లకూడదూ" అంటున్న భార్య మాటలకు చిరాగ్గా చూశాడు ఆమె వైపు

కిక్కురుమనకుండా లోపలికి పోయింది.

రమ కాలేజీకి వెళ్లటానికి బయల్దేరింది

"రమా! యివ్వాళ మనవెళ్లొద్దు. లీవ్ పంపించేను.. అని కూతురితో చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

"అమ్మా! నాన్న ఎందుకో మారెయ్య మన్నారు?"

"ఏమో! మీ నాన్న మాటల్ల, చేతల్కి అర్థం నాకు తెలీదు బాబూ" అంది తల్లి. ముప్ఫైమైళ్లు రెండు గంటల అయినా యింకా ఆయన యింటికి రాలేదు.

ఎదురు చూస్తూ భోజనం చేయకుండా కూర్చుంది మాలతి.

అప్పుడే ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన శ్రీకాంత్, "అమ్మా నాన్నగారింకా భోజనానికి రాలేదా?" అడిగాడు.

లేదంది.

"అలవాటేకదమ్మా. నువ్వెందుకు కని పెట్టుకుని కూర్చుంటావ్" అంటూ అక్కడే వున్న రమని చూసి, "అరే. రమా యివ్వాళ కాలేజీకి వెళ్లలేదూ!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"నాన్నగారు యివ్వాళ వెళ్లద్దన్నారు.' అంది రమ.

"ఏమిటో విశేషం"లో అంటుండగా ఫోన్ రింగయింది.

"హల్లో ... శ్రీకాంత్ హియర్."

"శ్రీ నేను మాట్లాడుతున్నాను. మేము లోంచేశాను. నేను, ఒక ముఖ్య ఫ్రెండ్ కలిసి మూడుగంటలకు వస్తున్నాం. మీవు ఆఫీసుకు లీవ్ పంపి యింట్లో వుండు."

"ఆఁగానే" నని ఫోన్ పెట్టేశాడు.

"ఎవరన్నయ్యా?"

రమవైపు చూసి, "నాన్నగారు మాట్లాడారు. తను, ఒక ఫ్రెండ్ కలిసి మూడు గంటలకు వస్తున్నారట. నన్ను లీవ్ పంపి, యింట్లో వుండమన్నారు. నాకేమీ అర్థంగాకుండావుంది నాన్నగా కెప్పుడేదీ, చేసినా యింతే ఏమిటో చెప్పకుండా నన్నెప్పుడూ వుంచుతారు.' అని, కూతురివైపు తిరిగి, "అమ్మా! నాన్న భోజనం అయిందిట. యీకమువ్వు భోజనం చేసెయ్యి" అన్నాడు.

రెండున్నరకల్లా శ్రీకాంత్, రమ టీస్ గ్రేడ్ ఆయ్యారు. మాంతికాఫీ, టిఫిన్ రెడీ చేసింది. వస్తున్నారూ వాళ్లకోసం వెయిట్ చేస్తున్నారు

రమ కేసో తోచకుండా వుంది. విసుగ్గా కెత్తు చూసుకుంది. మూడు కావస్తున్నది "ఏమిటో యీందంతా ఏవో ఫ్రెండ్ రపే చేసేరు కుంటాలిట" అనుకుంది. మ్యాగజీన్ పేరు తీసి చూస్తూ కూర్చుంది

కారు హారన్ వినిపించింది. పోర్టికోలో కారాగింది.

వినాయకరావుగారు, మంగతమ్మ కారు దిగారు. రమ అటువైపు చూసి ఆశ్చర్య పోయింది. పాతికేళ్ల యువకుడు. చక్కని ముఖ వర్చస్సు, అందమైన క్రాపింగ్, యిట్టే ఆకట్టుకునే ఆకర్షణ, విశాలమైన నుదురు, చక్కని నాసికాలతో. టీషర్ట్ వేసుకున్నాడు. చూపుల్ని అట్టేపించి తిప్పుకోలేక పోయింది.

శ్రీకాంత్ ఎదురు వెళ్లాడు, వాళ్లను రిసీవ్ చేసుకుంటుకు.

"మా అబ్బాయి శ్రీకాంత్. యితడు నా చిన్నప్పటి మిత్రుడు రామనాథం కొడుకు మురళి ఎమ్. ఎస్. సి." అని ఒకరి కొకరికి పరిచయం చేసి లోపలికి ఆహ్వానించాడు శ్రీకాంత్.

"కూర్చో మురళీ" అని కుర్చీ చూపిస్తూ ఆప్యాయంగా అన్నారు. శ్రీకాంత్ వైపు తిరిగి "శ్రీ. ఇతని, మాలతని పిలు" అన్నారు.

"నమస్కారం. ఈమె నా సిస్టర్ మాలతి. మా అమ్మాయి రమ ఫైనల్ బి. ఎ." అంటూ పరిచయం చేశాడు.

రమ తడబడుతూ 'నమస్తే' అంటూ కుడిచేత్తో బరువుగా ఎత్తి అతనివైపు చూసింది.

మురళి "నమస్తే" అంటూ రమవైపు చూశాడు. రమ అందాన్ని చూసి దిగ్భ్రమ చెందాడు. అంత అందమైన అమ్మాయిని తరచుగా చూడలేదు.

యిద్దరూ మాట్లాడుకుంటున్నారు. శ్రీకాంత్ విస్తుగా దగ్గాడు. కంగారుగా చూపుల్ని తిప్పుకున్నాడు మురళి.

"రమా! కాఫీ తీసుకు రమ్మా" అంది మాలతి.

"ఇప్పుడు వద్దు బాబూ" అంది, బుంగమూతి పెట్టి

"ప్లీజ్"

"మీరు చిలిపివారు" అంది మళ్ళీ వంటిలో పెదవి కొరుకుతూ.

"ఆలాగా. నీ అల్లరి మాత్రం పాపకు రావద్దు' అన్నాడు

నాళ్ళు తగుపు అర్థం కాని పాప వెవ్వుతూ చూసింది, వాళ్లనైన.

* * *

మురళికి ట్రాన్స్ఫర్ అయింది మురళి అక్క విమలా వాళ్లు వుండే వూరే చేశారు.

రమ, మురళి వెళ్తుంటే పార్వతమ్మకు దిగులైంది మురళి నచ్చ చెప్పాడు

"అమ్మా! రమని, పాపనీ తీసుకుని అప్పుడప్పుడూ వస్తుంటాను గదమ్మా. దిగులు పడకు"

పాపని వదలలేక పోయారు పార్వతమ్మ, రామనాథం

రమకి పాపని గూర్చి తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలు, సెంటిమెంటైన విధం బోధించింది.

"వూ బయల్దేరండి ఎల్లా వర్క్షాప్ వస్తుంది"అని తొందరచేశారు రామనాథంగారు.

దిగులుగా చూసింది పార్వతమ్మ.

* * *

ఏంట చేసుకుని, యిల్లు సర్దుకుని పాపని చూసుకోటం కొంచెం కష్టంగా వుంది రమకు. యింటి దగ్గిరయితే పాప పనులన్నీ తను చూసుకుంటుంటే, పనులు అత్తగారు చేసుకునేది. మురళి రమకు సాయ పడ్తుండేవాడు. రమ వంట చేస్తున్నంతసేపూ పాప వెత్తుకుని ఆడించేవాడు

వచ్చి ఏడాదైనా, ఈ ఏడాదిలో అక్క యింటికి ఒక్కసారైనా వెళ్లలేదు మురళి.

విమల కూతుళ్లు వనజ, సుజాత, వనజకు పెళ్లయిన దన్నమాటే గానీ, మూడొందలు పుట్టింట్లోనే వుంటుంది

సుజాత పి యు సి చదువుతున్నది. ఒకసారి సుజాత కాలేజినుంచి వస్తుంటే పార్కు కెళ్తూ కనబడ్డాడు మురళి.

పెళ్లి కాకముందు ఒకసారి మురళి చాల్లంటి కొచ్చాడు ఆతర్వాత ఎప్పుడూ రాలేదు అయినా సుజాత గుర్తు పట్టింది మురళిని.

"మామయ్యా" పిలిచింది సుజాత.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు మురళి. "చేను సుజాతను. గుర్తు పట్టలేదా?" అంది సుజాత.

"అరే సుజాతా నువ్వా చాలా మారిపోయావు సుమా నేను గుర్తు పట్టలేదు." అన్నాడు మురళి

"ఇక్కడ జాబ్ చేస్తున్నానా? ఎన్నాళ్లుంది తుంగూరాలిచ్చి" అడిగింది సుజాత

"అ అవును ఏడాదయింది వచ్చి"

"ఏమిటీ ఏడాదయిందా లక్కసారైనా మేము గుర్తు రాలేదా? అవునులే మామయ్యా. నువ్వు అక్కాదికారివి. మాబోటి వాళ్లం నీకు గుర్తుంటామా" అంది విసుగ్గా

"అదేం కాదులే. పిలుకాలేదు రాలేనానికి" అన్నాడు, మురళి

"పోనీయప్పుడు రాయలేక పోయాం"అంది. "రేపు రమని కూడా తీసుకుని వస్తాలే."

"సరే" వెళ్లిపోయింది సుజాత

పక్క ఆటోవాళ్లు సుజాత

ఒకసారి రమని తీసుకుని వస్తాలే. అనుకుంటూ వెళ్లాడు మురళి.

రమ, మురళి వచ్చి ఏవిజాగా తమ్మవేదరికి,

"అరే ముందుగా నన్నా చెప్పలేదు యింకా ప్రెజెంట్ అవేదేం. ఎలా రావటం" అంది సుజాత.

"కూర్చో అత్తయ్యా. కూర్చో మామయ్యా సువ్వు కూడా. యిలా కెళ్లేసుకుంది. పర్స్ పోకి వెళ్లాలి" అంది సుజాత

"అలా వీళ్లేమ ఏ.ఆ. నేను వంటలయినా చెయ్యకుండా వచ్చాను. యిప్పుడే వెళ్లాలి" అంది రమ

సుజాత వెంటనుకు తగ్గుమన్నా అని చిలా కనిపించింది రమకి. తను ప్రోగ్రామ్ మారి వంతుకు జాతనిపించింది రమకు.

"వంట చెయ్యకపోతే మానెస్తే. నేనిలా నుంచి వచ్చి మారాయంట్లో వే భోజనంతోపే వెళ్తురుగాని." అంది తేలిగ్గా తీసుకుని.

"అవును రమా, తోడుకల యిక్కడే చేద్దురుగాని" అంది విమల.

మురళి అటూ యిటూ మాట్లాడ పూరుకున్నాడు.

సుజాత లోపలికెళ్లి కొన్ని కాగితాలు తెచ్చి కొచ్చింది.

"మామయ్యా! నేనిమధ్య వనజ | వాళ్లాను. నువ్వు తానే కలెక్టు చేసేపెట్టాలి." అని కాగితాలు అతనిముందు పరిచింది.

ఒక్కొక్క కాగితం తీసి తను చదివి విమలకి స్తున్నది సుజాత. వింటూ మధ్య మధ్య తప్పులున్నచోట కలెక్టుచేసు న్నాడు.

రమ, విమలతోటి మాట్లాడ్డానికి దిగిరింది. వసంత ఆడుకొంటున్నది. విమల కాఫీ తేడ్డామని లోపలి కెళ్లింది.

రమ మురళివైపు చూసింది. మురళి ధ్యానంతా పూర్తిగా కథమీదుంది. (శద్ధగా వింటున్నాడు. కలెక్టు చేస్తున్నాడు.

"మామయ్యా నీ కెక్కడ్నుంచి తాళ మాగుతుంది. నేనలా మధ్య పేలుంక్ జీపీకెట్టు" అంది సుజాత

"మధ్యలో అడ్డుమాట తమిటి? కథ చదువు" అన్నాడు పీకియపేగా ముఖం పెట్టి.

మురళికి దగ్గరగా, ఆతనికి తగులు తున్నంత దగ్గరగా కూర్చుని చదువుతోంది సుజాత

రమకి మురళ్లమీద కూర్చున్నట్టుంది.

కాఫీలు తాగాక మళ్లీ ఆ ప్రవచనంలో మురళి

తలబాదుకున్న ట్టనుంది రమ. "నే వెళ్తున్నాను. ఈ పోటీ కలుసా వెళ్లమా. యింటికి పోదామా" చిరాకుని అణచుకుంటూ అంది రమ.

"వెళ్లాలే" అన్నాడు తాపీగా. తలెత్తలేదు. రమవైపు చూడలేదు. రమకి పట్టరాని కోపం వచ్చింది ఏవైనా అంటే బాగుండదని తమా యించుకుంది.

"నువ్వు చదువుతూండు మామయ్యా. నేనిప్పుడే వస్తాను అని లోపలి కెళ్లింది సుజాత.

"మామా నీ వున్నారు! మనమధ్య కనుగా అనుకుంటుంది రమ.

సినిమా దిగినంతంతే హాళ్లు వెళ్లేసరికి. తీకట్లో సీట్లు ఆక్రమించుకుంటూ వెళ్లారు. మురళికి ఎడమప్రక్క రమ తుదిలోపక్క సుజాత కూర్చున్నారు. సినిమా ఆరంభమయ్యాక సుజాత కూర్చుని మురళి తుంగుతుంగుగా సుజాత కూర్చుని మురళి తుంగుతుంగుగా సుజాత కూర్చుని మురళి తుంగుతుంగుగా